

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΒΡΑΖΗΣ—ΜΙΣΥΡΛΗΣ—ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

Ἐπῆγαν καὶ τὰ Τζούμερκα μαζί με τὸν Ἀμβράζη,
ποῦ εἶναι ὅλος ὠμορφιά, χαμόγελο καὶ νεράτα,
κι' ἂν τῆς γυναῖκας του φονιά κανέναν τὸν φωνάζει,
μὰ λέει πῶς τὴν τάιζε αὐγὸ μὲ σοκολάτα.
Ποιὸς τοῦ Ἀμβράζη τοῦ κομποῦ τὴ μούρη θ' ἀντικρύσει,
καὶ θὰ πιστέψῃ πῶς αὐτὸς ἴσως νὰ κακουργήσει;

Μὰ κάνει ὄρκο πῶς ποτὲ δὲν σκότωσε κουνούπι,
πῶς οὔτε κόττα ἐσφαξε τὸ τρυφερό του χέρι,
ἀλλὰ κι' αὐτὸν τὸν ἔφαγε τὸ πείσμα τοῦ Τρικούπη,
καὶ ὅχι τὸ ἀνήλικον ἢ τὸ χουσι τοῦ ταῖρι.
Ἄν ἔμενε μὲς ὅτῃ βουλή κι' ἡ γλῶσσα τοῦ Ἀμβράζη,
τὸν Καραπάνο ἤθελε συχνὰ νὰ τουλουμιάζει.

Κι' ὁ Νίκος μας ὁ Μισυρλής ὁ μωσχαναθρεμμένος
πολὺ μικρὸς γὰρ τὴ βουλή εὐρέθηκε ἀκόμα,
ὅμως αὐτὸς δὲν ἔφυγε καθόλου θυμωμένος,
καὶ τὴν ἀλήθεια φώναξε τ' ἀληθινό του στόμα.
Νεράτα θερμὰ, χαρούμενα καὶ ἐνθουσιασμένα,
ποτὲ δὲν λένε ψέμματα καὶ λόγια μασσημένα.

Καὶ τώρα, ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, τί νὰ γίνη;
νὰ ἐκλεχθῇ ὁ Πρόεδρος! . . . λοιπὸν ψηφοφορία. . .
Ὁ Κουμουνοῦρος ἔχασε τὴν πρώτη του γαλήνη,
καὶ βλέπει ἔξω καταχνιὰ κι' ἐμπρὸς του τρικυμία.
Μ' αὐτὰ τὰ ξεκουμπίσματα δὲν τοῦμεινε πιά φίλος,
καὶ σ' ἓνα στύλο ἀκουμπᾷ ἀκίνητος σὰν στύλος

Ὁ Σιρ Τρικούπης ἔβαλε τὸν Σπύρο γιὰ ταμποῦρι,
καὶ ὅσο τὸν πανίσχυρο Πρωθυπουργὸ κυττάζει,
σ' ἐκείνη τὴν ἀγέλῃσιν κι' Ἑγγλέζικῃ του μούρη
ξερὸ ξερὸ χαμόγελο γιὰ μιὰ στιγμή χαράζει.
Μὰ πέρνει κι' ὁ Ἀλέξανδρος ταμποῦρι τὸν Ἀντώνη,
καὶ νά! ἀρχίζει πόλεμος, φωνὴ, τρεχάλα, σάκη.

Ὁ Δεληγιάννης κάθεται μαζί με τοὺς ἐννιά του,
πότε μιλεῖ με σοβαρὸ ὅτ' ὅταν ταδε ἢ ὅτ' ὅταν δεῖνα,
πότε μιλεῖ μονάχος του γιὰ τόσα τρόπαιά του,
καὶ σκέπτεται Συνέδρια, στεφάνια, Βερολίνα.
Ἐκεῖνος μᾶς ἐτέντωσε με λόγια φουσκωμένα,
καὶ ὅχι ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὸ εἰκοσιένα.

Ταρχμ. τατάρμ, ο πόλεμος ὀγρήγορα ἀρχίζει, καὶ ἡ βουλὴ εὐρίσκειται ἑστὴν ἀποθέσει τῆς, τὸν ἐαυτὸ του μοναρχὰ ὁ Θεόδωρος ψηφίζει, καὶ τέλος Πρόεδρος πετᾷ ὁ σὶρ Βαλαωρίτης. Ζήτη, φωναῖς, φιλήματα ἀπ' τῆς καρδίας τὰ βάθη, μὰ ποῦναι ὁ Ἀλέξανδρος; . . ἀπὸ παντοῦ ἐχάθη.

Ἐ! τότε ἄφησα καὶ ἐγὼ τὴν ὑψηλὴ μου θέσι, καὶ σὰν κοιμήθηκα βαθυὰ τὴν νύκτα μου ἐφάνη σὰν νῆθελε ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς νὰ πέσῃ μὲς ὅτῃς γνωστῆς Πλατείας του τ' ὠραῖο συντριβάνι. Μὰ πάλι σὰν νὰ ἔτρεξε μὲς ὅτ' ἀνοικτό του σπῆτι, διαβάζοντας ἐξάψαλμο γιὰ τὸν Βαλαωρίτη.

Souris.

Εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Ἀριστείδην Οἰκονόμου.

Ὅταν μία θέσις τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Καλαβρύτων μένει κενή, εἰς τὸν ἀλλάμον παντὸς πολίτου ποθοῦντος νὰ βλέπῃ ὅλας τὰς ὑπεροχὰς συγκεντρουμένας ἐν τῷ περιβάλλῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας αὐτομάτως ἐμφανίζεται τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὅστις τὸσόν γενναίως, ἐθνικῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς τ' ἀντεπροσώπευσε κατὰ τὴν Ἡ'. περιόδον τῆς Βουλῆς, ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον τὰ συνησπισμένα πάθη τῆς Ἀντιπολιτευσεως ἡμποδίσαν νὰ ἐκλέξωσιν ἀντιπρόσωπόν των οἱ Ἀθηναῖοι, ἐκεῖνον ὅστις μετὰξὺ ὅλων τῶν πολιτευτῶν ἐνεβάθυνε μετὰ πλειοτέρου φίλτρου εἰς τὰ τραπῆτα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς μας καὶ ἐμελέτησε τὰ μέσα τῆς θεραπείας των—τὸ ὄνομα τοῦ **Ἀριστείδου Οἰκονόμου**.

Ὁ πολιτευτὴς οὗτος εἶναι ὁ θερμότερος ὑπέρμαχος ἰδεῶν σωτηρίων διὰ τὸ Ἔθνος.

Δὲν εἶναι πολιτευτὴς ἐκ συμφέροντος, οὔτε ἐκ τυχαίας φιλοδοξίας, οὔτε ἐνεκα περιστάσεων· ἀλλὰ πολιτευτὴς ἐκ φύσεως, ἐκ κλίσεως.

Ἐπολιτεύετο καὶ ὡς φοιτητὴς καὶ ὡς δικηγόρος καὶ ὡς Εἰσαγγελεὺς καὶ ὡς Βουλευτὴς.

Πολιτεύεται τώρα καὶ ὡς ἰδιώτης.

Ἐχει κατασκευάσει ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ἰδεῶδες ἐλληνικῆς πολιτικῆς καὶ ποθεῖ νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἐφαρμοζομένην, ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ ἐφαρμοσόντος.

Τὸ ἰδεῶδες τῆς πολιτικῆς αὐτῆς εἶναι ἀρνήσις τῆς τρεχούσης πρακτικῆς τῶν Ἑλλήνων πολιτικῆς, δι' ἧς ἔχομεν Σύνταγμα καὶ ἐσμὲν δούλοι, ἔχομεν πόρους καὶ εἴμεθα καταχρεωμένοι, ἔχομεν δυνάμεις καὶ δὲν ἔχομεν στρατὸν, ἔχομεν μέλλον καὶ δὲν ἔχομεν παρόν.

Τοῦ κ. Ἀριστείδου Οἰκονόμου τὸ πρόγραμμα εἶναι εὐρύ.

Θέλει τὴν χρηματικὴν πίστιν δι' ὅλους καὶ προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ τραπεζικοῦ μονοπωλίου.

Θέλει τὴν δικαιοσύνην δι' ὅλους καὶ πολεμεῖ τὴν δικαστικὴν ἰσοδυστοχίαν, ὑπὸ τὸ θάλπος τῆς ὁποίας διεκορεύθη ἡ Θέμις.

Θέλει τὴν ἀνεσιν δι' ὅλους καὶ μάχεται ὑπὲρ κατάργησιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν τῶν πρώτων ἐφοδίων τῆς ζωῆς καὶ τῶν πρώτων τῆς βιομηχανίας ὑλῶν. Θέλει τὴν χειραφέτησιν τῶν δουλοπαροίκων γεωργῶν

καὶ προτείνει τὴν ἀναθεώρησιν τῶν διπλωμάτων τῶν μεγάλων γαιοκτησιῶν.

Θέλει τὴν ἐντάσιν τῆς κατωτάτης παιδείσεως καὶ τὸν ριζικὸν καθαρισμόν τοῦ Πανεπιστημίου.

Θέλει στρατιωτικὴν θητεῖαν ἐνὸς ἔτους, ὣν σύμφωνος ἐν τούτῳ μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη· θέλει τὴν αὐξήσιν τοῦ στρατιωτικοῦ σιτηρεσίου καὶ τὸν ὀργανισμόν στρατιωτικοῦ ταμείου διὰ τὸ πολεμικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Οἰκονόμου ἔχει τὸν λόγον δυνατόν, εἶναι ὁ καλύτερον τεχνικώτερος τῶν ῥητόρων τῆς Βουλῆς καὶ παρὰ τῷ πολιτικῷ αὐτῷ συγκιρνώνται τὰ πλέον ἀφηρημένα τῶν αἰσθημάτων μετὰ τῶν θετικωτέρων ἰδεῶν καὶ αἱ μεταφορικώτεροι εἰκόνες μετὰ πληθὺς ξηρῶν ἀριθμῶν καὶ γεγονότων.

Δὲν εἶναι ἐκπεφρασμένος δημοκρατικὸς· ἔχει ἰδίαν λέξιν διὰ τὸ χρῶμα τῆς πολιτικῆς του· εἶναι λαϊκός. Θέλει τὴν ὕλικήν, ἠθικήν καὶ πολιτικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ λαοῦ, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ πολίτευμα. Εἶναι μᾶλλον κοινωνιστὴς ἢ δημοκρατικὸς, ὑπὸ τὴν στενὴν ἐποψίν τοῦ τίτλου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους.

Ἐλπίζει τὴν διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ λαοῦ ριζικὴν μεταλλαγὴν τῆς τρεχούσης πολιτικῆς πρὸς τὸ ὕλικόν καὶ ἠθικὸν συμφέρον τῶν μεγάλων λαϊκῶν ὁμάδων καὶ ἰδίᾳ τῶν μέσων καὶ κατωτάτων κοινωνικῶν στρωμάτων.

Διὰ τοῦτο ἐννοοῦσε νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτὴς ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς πρωτεύουσας, διότι ἡ πρωτεύουσα εἶναι παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς κρατούσης φαυλοκρατίας καὶ πρέπει ὁ κλονισμὸς νὰ προέλθῃ ἐγγύθεν.

Ἐχει σχηματίζει στερεὰν δημοτικότητα περὶ τὸ ὄνομα του· ἀγαπᾶται ὅχι μόνον ὑπὸ ἀτόμων, ἀλλ' ὑφ' ὁμάδων ὁλοκληρῶν. Αἱ ὑπερτετρακισχίλιαι ψῆφοι ὡς ἔλαβεν ὡς Βουλευτὴς Ἀττικῆς ἦσαν ψῆφοι πλατωνικά. Οὐδεμίαν αἰθούσα ὑποψηφίου ἐδέχθη τόσας ἐπισκέψεις καθ' ὁμάδας πεπυκνωμένας. Τὸν ἐπεσκέπτοντο τμήματα κοινωνικά.

Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι αὐτὸς ἔχει τὸ πολυπλήθεστον κόμμα, ἀσχημάτιστον, ἀνεπίσημον, ἀλλὰ διαθέτον τοὺς μεγαλειτέρους ἀριθμοὺς τῶν ἀνεξαρτήτων πολιτῶν, οἵτινες ἐκουράσθησαν καμφθέντες ὑπὸ τῆς φαυλοδικίας καὶ θέλουν ἀνόρθωσιν τῶν πεπτωκότων καὶ εἰσαγωγὴν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἄν τῷ κ. Οἰκονόμου, ὑποψηφίου ὄντι Ἀττικῆς, τὰ Καλαβρυτὰ τῷ ἐξέθησαν κάλην, πολλῶ μᾶλλον ὀφείλουσι νὰ πράξωσι τοῦτο τώρα, ὅτε ἐχόρευσε μία θέσις ἀντιπροσώπου των.

Εἰς τὰ Καλαβρυτὰ ὀφείλομεν τὸν Οἰκονόμου τῆς Ὀγδόης Βουλευτικῆς Περιόδου· εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν Καλαβρύτων δεῖν νὰ ὀφείλωμεν καὶ τὸν Οἰκονόμου τῆς Ἐννάτης Βουλευτικῆς Περιόδου.

Καλιδάν.

N. AMBRAZHS

Ἐξ ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων οὓς μᾶς ἀπέστειλαν αἱ Νέαι Ἐπαρχίαι, ὁ πρωτοτυπώτερος ὅλων ἦτο ὁ ἐξωστὴς βουλευτὴς Τσουμέρκων **N. Ἀμβράζης**. Προηγείτο τῆς εἰσόδου ἡ φήμη του. Φήμη ἀπαισία, μαύρη. Ἦτο γνωστὸν ὅτι κατηγορήθη ὑπὸ τῶν συγγενῶν του ἐπὶ φοβρῷ κακουργήματι, φόνῳ βραδεῖ, δραματικωτάτῳ, ἐκ